

För mig blev trefte på sedan jag såg den
den lönde, jag tjänade hos på Bjällungs
boställe, han är död nu, en kanna
som var frödd med fem entögen.
Sedan var vända till frödda med
en fröbyggd. Sen hade på annan.
Sen lades frö till för att ej fröen
skulle kunna "springa" över den. För
troj man mycket frö. Vi troj både
att gräddor och kall, för och med
vid den kunde man ta med kanna.
Som på ofarna kunde fröa med met-
spir, som kallades "pilt boding", det var
en stabe eller kapp, or pilt. På detta
pilt sedan ett vanligt sigelgen och
vidare kunde man en kalle och en gasperna
som fäns. Sedan satte man en vanlig

dagg mask på boken, en vanlig pärmkoll.
 Man fiskade mest på vägen eller som
 det hette till "pantleden". Hade man
 gärr, som man alltid använde vid
 fiskel här, skulle man gå i ruttet, då
 man skulle få något. Man fick ju gå
 och stampa i åkanten för att få en fisk
 i "gliran", som stod på botten.
 Man fiskade alltid träffar här med
 händerna. Man tog endast en i hålet
 vid kanten på stordotten, där dessa
 brukar ligga och sedan fick man upp
 dem med det samma.

Om vintern fanns det däremot
 ingen fisk, än. På denna tid var
 ju vattnet mycket stängt, så att
 and för och isen kunde ikland bli

4261

kalometertyg. Endast en liten del
undulad försy till. Flåi var del deifor
mofy ab pulka. Ig hela and fysse
fir tub. Någon pih finnes här y under
vintern.

Flåi köpte men alltid sina bonnar
hos handlanden i stan. Ig vet icke
någon, som själs sjöndi fir kamma
ända jag har bott här i c:a 37
år. Fisker föreföll det mig pih
här bra i den som i någon annan.

Det är nog bara snack, att det
skall pih bättre i en, än man gör
själs.

Den antlade "Pette Forhane" hade
en pira metu lang lake. Han stod
och vichade med den både till

3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sidoerna och uppåt. Fisken skulle efter
 "fuggen" för att hugga i den. Man
 brukade även ha ett snöre och en gjutde-
 lock, som satt på en lång stång, som man
 fiskade med. På gjutlocket sitta tre
 stycken till en mans. Sedan satte man
 dem i en ynga i snöret. Man fick dess-
 utom ha en lock på snöret, så att det
 stöt på ruteln och ly språk. Här finnes
 inga "djupa" botten, som det finns för
 det fällen brukade hälla till, därför
 fiskas det inga fisk heller. Så får
 man stappa dit upp.

De kummor man använde var
 mindre och spetsiga. De var ungefär
 $\frac{1}{2}$ alm mellan varje båg. De
 fanns fyra bågarna och fem inlojen.

4261

Benarna voro c:a på metra långa
 på sitt håll. Dessa med sin på strax,
 att de kunde nå öre an. Dessa outtes
 med på kruller och så gick de så
 där över natten och sedan tog man
 den upp tidigt följande morgon. Sedan
 gick den så till "torres" på land
 öre dan till nästa kväll. Det
 var samma sorts "finhel" på gäret
 stänkta hemman. Bageria gjordes
 ut på ett eller två hel härlig som best.
 Man hade ingenting i hemman som
 Archimedet. När spiken kommit in
 i hemman, stäl gäret sig i hög vatten.
 Det var det "många" som flera gårdar
 med skall på viken. Det kunde vara
 tjonda, att det var några på staden

5

 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

dit och följade. Vi hade ordess' tala gler med sig.
 Jag har endast en gång i mitt liv sett en
 djursta. Den låg vid å botten en morgon.
 Den var bred c:a 4 dm. Den på denna stätt
 fyra till sex tänder. Dessa var flata, i änden
 men näppa taggar såsom ej. Själva tyckan
 var på ett långt skaff. Det var för ungefär
 30 år sedan.

Än blir nämnd på nämndens konstnär utställning
 år 1890 eller 1891 och sedan dess har det ej
 funnits någon föls att tala om i ad.
 Den är ju en o. k. "bäddst." Det förtroende
 alla o. k. "liölar" små vattenbambagar och äro
 ratten som samlade sig där en hölts sig. Men
 gjorde det för att få arbetning för ratten.

4261

7.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Under den tid jag tyckte i Byggnads, påstod
man, att det var ^{svårt} en kund, som man alltid
mötte, då man gick över bron till en ä som
liggde ett stycke längre. Man påstod, att
han gick där och väntade var och en som passerade
bron. Glädde man mött honom så gick man ej
säger något, när man kom hem. Sade man något,
så blev man dålig. Men gick ej säga något
innan man hade sovit. Man gick ej heller tala
om det, medan det var ljust. På
dena tid använde man med handlampor.